

Inhoudsopgave

p1

Voorwoord

Janine Janssen (voorzitter NVC)

p2

Oratie over gelijkheid in verscheidenheid: over de omgang met criminaliteit in een pluriforme samenleving.

Masja van Meeteren (Radboud Universiteit)

p3

Oratie over herstelrecht: de kunst van een geëmancipeerde misdaadaanpak.

Jacques Claessen (Universiteit Maastricht)

p4

ZonMW – OffRoad subsidie: verlof behandeling in Virtual Reality voor forensisch cliënten

Jochem Jansen (Universiteit Leiden)

p4

NVC-subsidie: het FARC-EP-vredesakkoord

Beatriz E. Mayans Hermida (VU Amsterdam)

p5

ERC-beurs: groene criminaliteit en het witwassen van natuurlijke rijkdommen

Daan van Uhm (Universiteit Utrecht)

p5

LUF-subsidie: Hoe faciliteert de sociale leefomgeving de seksuele uitbuiting van minderjarigen?

Ieke de Vries (Universiteit Leiden)

p6

Interview: Het belang van discipline overstijgend werken binnen Empirical Legal Studies

Irma Cleven (Erasmus Universiteit Rotterdam) interviewt Marijke Malsch (Open Universiteit en NSCR)

p7

Interview over valorisatie: ‘Wat moet ik dan nog meer aan valorisatie doen?’

Irma Cleven (Erasmus Universiteit Rotterdam) interviewt Remco Spithoven (Hogeschool Saxion) & Christianne de Poot (Hogeschool van Amsterdam & VU Amsterdam)

p8

Terugblik: Vierde editie Victimology Summerschool groot succes

Hetty Burgman (Slachtofferhulp Nederland)

p8

Terugblik: Webinar ‘New Developments in Narrative Criminology’ ter voorbereiding op het Narratieve Criminologie Congres ‘23

Pauline Aarten (Universiteit Leiden)

p8

Pre-announcement study session May 2023: Green criminology and food crimes from a Global perspective.

Daan van Uhm (Utrecht University) and Jessica Hill (Vrije

p9

Aankondigingen vanuit vereniging:

NVC-congres ‘23, oproep valorisatieprijs en NVC-subsidie

Ilse Ras & Irma Cleven (Erasmus Universiteit Rotterdam)

Voorwoord

Beste lezer,

Nu 2022 tegen het einde loopt, is het niet teveel gezegd dat we kunnen terugblikken op een zorgelijk jaar: de oorlog in Oekraïne lijkt nog lang niet ten einde, terwijl er een zware winter voor de deur staat. Het WK voetbal stond vooral in het teken van de schendingen van mensenrechten en leek minder over voetbal te gaan. Op het afgelopen jaarcongres van onze vereniging hebben we sombere verhalen tot ons kunnen nemen over de invloed van menselijk gedrag op het leven op aarde en het klimaat. En dit is enkel een selectie van de dilemma's waar we ons in 2022 mee geconfronteerd zagen.

Maar de decembermaand is er niet alleen om te somberen en terug te kijken. Gezien de ernst van veel problemen waarmee we ons geconfronteerd zien, kunnen we het ons eenvoudigweg niet permitteren om bij de pakken neer te gaan zitten. We moeten wat doen. In die zin gaf het afgelopen congres mij dan ook veel energie omdat ik daar zag hoe geëngageerde criminologen en andere wetenschappers zich inzetten ten behoeve van alle leven op aarde. Ons werk doet ertoe.

Waar ik dan ook heel blij van word, is dat we volgend jaar voor het eerst de Valorisatieprijs uit gaan reiken. Daarmee laten we als criminologische gemeenschap zien hoe belangrijk wij het vinden dat de vruchten van ons onderzoek ook buiten de academische gemeenschap worden geplukt. In dit kader komen in deze nieuwsbrief twee lectoren aan het woord over hun ervaringen met de hogeschool als verbindende schakel tussen de universiteit en de praktijk.

De Valorisatieprijs zal uitgereikt worden op ons jaarcongres dat op 15 en 16 juni wederom in Leiden zal worden gehouden. Het bestuur is momenteel drukdoende om een mooi programma voor te bereiden. Ik kan alvast een tipje van de sluier oplichten: het zal gaan om stemmen die relatief weinig in de criminologie worden gehoord.

Het komende jaar zult u mijn stem in ieder geval geregeld horen. Ik vind het een grote eer dat ik Catrien Bijleveld als voorzitter van onze vereniging mag opvolgen om me samen met een enthousiast bestuur in te zetten voor ons prachtige onderzoeksveld.

Ik wens u veel leesplezier

Janine Janssen

Oratie over gelijkheid in verscheidenheid: over de omgang met criminaliteit in een pluriforme samenleving.

Masja van Meeteren (Radboud Universiteit)

In mijn oratie *Gelijkheid in verscheidenheid: over de omgang met criminaliteit in een pluriforme samenleving* die ik op 15 september 2022 uitsprak, betoog ik dat er in de strafrechtspleging meer oog moet zijn voor pluriformiteit. Dat geldt voor de overheid, in de aanpak van criminaliteit en bij de zorg voor slachtoffers, maar ook voor criminologen die onderzoek doen naar criminaliteit, slachtofferschap en het functioneren van de strafrechtspleging. Criminologen hebben niet alleen de taak om in kaart te brengen of er daarbij sprake is van sociale ongelijkheden, maar ook om te onderzoeken hoe deze tot stand komen. We weten momenteel nog te weinig over de mechanismen waarmee sociale ongelijkheid in de omgang met criminaliteit ontstaat. Een beter begrip van hoe ongewenste uitkomsten tot stand komen is nodig om passende oplossingen te kunnen ontwikkelen. Mijn betoog illustreer ik aan de hand van inzichten uit criminologisch onderzoek naar pluriformiteit in de zin van etniciteit en migratieachtergrond.

Etnische ongelijkheid in de strafrechtspleging

In Nederland is er veel aandacht voor het functioneren van de strafrechtspleging in relatie tot etnische ongelijkheid. Desondanks komt het wetenschappelijke onderzoek vooral uit het buitenland, vooral uit de Verenigde Staten. Uit de resultaten hiervan blijkt dat er – ook in Nederland – over de hele linie van de strafrechtssketen sprake is van etnische ongelijkheid. Zo hebben jongeren uit minderheidsgroepen vaker contact met de politie en worden zij zwaarder gestraft. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat dit een weerspiegeling is van groepsverschillen in criminaliteit. Recente studies laten echter zien dat dit waarschijnlijk niet het geval is, maar dat er binnen de strafrechtspleging allerlei processen plaatsvinden die deze ongelijkheid creëren. In dit verband wordt veel gesproken over etnisch profileren of discriminatie door actoren binnen de strafrechtspleging, zoals politiemensen. Het kan echter ook gaan om praktijken of procedures die onbedoeld systematisch in het nadeel van bepaalde groepen werken. Momenteel weten we nog te weinig over de mechanismen die etnische ongelijkheid tot stand brengen. Het is voor criminologen belangrijk om deze mechanismen bloot te leggen.

Etnische ongelijkheid in slachtofferschap

Naast etnische ongelijkheid in de strafrechtspleging, is er ook sprake van zulke ongelijkheid in slachtofferschap: gemiddeld genomen zijn mensen met een migratieachtergrond vaker slachtoffer van criminaliteit dan mensen zonder migratieachtergrond. Daarnaast zijn er specifieke delicten waarbij het grootste deel van de slachtoffers een migratieachtergrond heeft. Hierbij is het extra van belang om te begrijpen waar die oververtegenwoordiging vandaan komt. In mijn oratie illustreer ik dit aan de hand van inzichten over slachtoffers van arbeidsuitbuiting, waarbij ruim 90% van de slachtoffers een migratieachtergrond heeft. Ik laat zien hoe kwetsbaarheid voor uitbuiting onder arbeidsmigranten direct gerelateerd is aan hun migratieachtergrond, en hoe dat bijdraagt aan de sterke oververtegenwoordiging van mensen met een migratieachtergrond onder slachtoffers van mensenhandel.

Slachtoffers in de strafrechtspleging

Tot slot is er onduidelijkheid over in hoeverre er sprake is van etnische ongelijkheid in toegang tot en uitoefening van slachtofferrechten.

Slachtoffers zijn de laatste decennia namelijk een grotere rol gaan spelen in de strafrechtspleging. Ook hier is van belang om oog te hebben voor hun pluriformiteit. Zo laat onderzoek zien dat behoeften kunnen verschillen voor verschillende sociale groepen slachtoffers. Daarnaast blijkt dat hoewel slachtoffers meer rechten hebben gekregen, het veel slachtoffers niet goed lukt om van hun rechten gebruik te maken. Of er hierbij ook sprake is van sociale ongelijkheid, zoals etnische ongelijkheid, in de toegang tot die rechten, weten we momenteel niet. Daarnaast blijkt uit mijn onderzoek dat uitgebuite personen met een migratieachtergrond zichzelf vaak niet als slachtoffer zien en niet zomaar aangifte doen. Dit betekent dat men meer moeite moet doen om deze slachtoffers te vinden en ze ervan te overtuigen mee te werken aan de strafrechtelijke vervolging van hun uitbuiters. Kortom, ook hier kan criminologisch onderzoek bijdragen aan het inzichtelijk maken van eventuele sociale ongelijkheid en de oorzaken hiervan.

Naar een criminologie van sociale ongelijkheid

Samenvattend stel ik dat er in de strafrechtspleging in Nederland op verschillende manieren etnische ongelijkheid bestaat, en dat we momenteel nog te weinig weten over hoe die etnische ongelijkheid tot stand komt. En hoewel ik mijn betoog illustreer aan de hand van etnische ongelijkheid, wil ik expliciet benadrukken dat mijn pleidooi ook geldt voor allerlei andere vormen van sociale ongelijkheid. Zo zijn er ook aanwijzingen dat er sprake is van ongelijkheid in termen van sociaaleconomische status of opleidingsniveau. Bovendien bieden criminaliteitspatronen eveneens geen afdoende verklaring voor gevonden verschillen. Mijn rede moet dan ook worden gezien als een pleidooi voor meer wetenschappelijk onderzoek naar de mechanismen die een rol spelen bij het creëren van ongelijke uitkomsten in de strafrechtspleging, zowel voor verdachten als voor slachtoffers.

Inzicht in de verklarende mechanismen rond uiteenlopende vormen van sociale ongelijkheid dient een belangrijk maatschappelijk doel: dat van het in Artikel 1 van onze Grondwet opgenomen belang van gelijke behandeling in gelijke gevallen. Bovendien riskeert een overheid die mensen ongelijk behandelt hun vertrouwen te verliezen. Hoewel het vertrouwen in politie en justitie al jarenlang hoog en stabiel is, is het onder laagopgeleiden veel lager, en hebben mensen met een migratieachtergrond minder vertrouwen hebben in de politie dan mensen zonder migratieachtergrond. Ook dit onderstreept het belang van een scherp oog voor pluriformiteit.

Onderzoeksagenda

Met deze leerstoel wil ik bijdragen aan een beter begrip van het ontstaan van sociale ongelijkheid in de strafrechtspleging. Een eerste onderzoekslijn bestudeert processen binnen strafrechtspleging en beleid, zoals uitvoeringspraktijken binnen de politie, het gevangeniswezen, de rechterlijke macht en bij de actoren die betrokken zijn bij de aanpak van mensenhandel. Een tweede onderzoekslijn gaat over slachtoffers. Hier bouw ik nadrukkelijk voort op mijn onderzoek naar mensenhandel en arbeidsuitbuiting. Mijn derde onderzoekslijn richt zich op verschillen in de mate waarin mensen organisaties in de strafrechtspleging legitiem achten. Uiteraard is dit onderzoek niet alleen gericht op het inzichtelijk maken van verschillen in gepercipieerde legitimititeit tussen sociale groepen, maar vooral ook op het begrijpelijk maken van hoe die verschillen tot stand komen.

Masja van Meeteren is hoogleraar Criminologie aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Radboud Universiteit. Haar onderzoeksinteresse gaat uit naar vraagstukken op het snijvlak van criminaliteit en sociale ongelijkheid. Met zowel kwalitatieve als kwantitatieve methoden onderzoekt zij het functioneren van de strafrechtspleging en de beleidsmatige aanpak van criminaliteit, de rol van slachtoffers daarbinnen en de mate waarin mensen actoren en organisaties in de rechtshandhaving legitiem achten. Ze focust daarbij op het inzichtelijk maken en begrijpen van etnische en andere sociale verschillen.

Jacques Claessen (Universiteit Maastricht)

‘Behandel goede mensen goed.
Behandel slechte mensen goed.
Zo komt goedheid tot stand.’

Lao Tse

Een omschrijving die focust op doel en proces

Herstelrecht is een manier van rechtdoen waarbij de focus ligt op het herstellen van de schade die door een misdaad is veroorzaakt. Het gaat daarbij niet alleen om materiële en immateriële schade, maar ook om relationele en morele schade. Het doel – schadeherstel – kan het beste worden bereikt via processen die (alle) belanghebbenden in staat stellen om hierover met elkaar in gesprek te gaan en afspraken te maken. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan slachtoffer-dader-mediation alsook aan herstelconferenties waaraan tevens de gemeenschap als partij deelneemt. Herstelrechtsdenkers zien een misdaad niet primair als een schending van de rechtsorde, zoals in het strafrecht het geval is, maar als een intermenselijk conflict dat de relaties en het vertrouwen tussen mensen schaadt, terwijl deze nu juist nodig zijn om samenleven mogelijk te maken. Rechtvaardigheid, participatie, actieve verantwoordelijkheid, herstel, verbondenheid, verzoening en pacificatie zijn concepten die in de herstelrechtvisie nauw met elkaar samenhangen. In de kern is herstelrecht zo oud als de mensheid, aldus historici en antropologen.

Een distributief en procedureel volwassen misdaadaanpak

In mijn oratie leg ik uit waarom ik het herstelrecht – anders dan het strafrecht – zie als een geëmancipeerde oftewel volwassen misdaadaanpak, zowel wat betreft distributieve rechtvaardigheid als wat betreft procedurele rechtvaardigheid. Qua distributieve rechtvaardigheid, omdat het herstelrecht focust op herstel oftewel wedergoedmaking door de dader jegens het slachtoffer en/of de gemeenschap, terwijl het strafrecht daarentegen focust op straf, lees: intentionele leedtoevoeging aan oftewel opzettelijke beschadiging van de dader door de overheid namens het slachtoffer en de gemeenschap. Qua procedurele rechtvaardigheid, omdat het in het herstelrecht aan de partijen zelf is om – met begeleiding van een gekwalificeerde mediator of facilitator – hun conflict op te lossen, ook als dat conflict aan misdaad ten grondslag ligt of uit misdaad is ontstaan. In het strafrecht wordt het conflict daarentegen door de overheid ‘onteigend’ onder het mom van beschaving. Anders dan het verticale, paternalistische strafproces is het herstelproces horizontaal en emancipatoir van aard. Zowel distributief als procedureel gezien staat in het herstelrecht niet passieve maar actieve verantwoordelijkheid van partijen centraal; partijen zijn geen consumenten maar producenten van recht en rechtvaardigheid.

Een consequent doordacht oftewel maximalistisch herstelrecht

Nu wegens de voorwaarden van vrijwilligheid van partijen én de bekende of verantwoordelijkheid nemende houding van de verdachte/dader veel ‘strafzaken’ niet voor mediation of een herstelconferentie in aanmerking komen, pleit ik met de Belgische criminoloog Lode Walgrave voor een consequent doordacht oftewel maximalistisch herstelrecht. In de kern komt deze visie erop neer dat – ook wanneer er geen ruimte is voor mediation of een herstelconferentie – het hersteldoel leidend dient te zijn in het kader van de sanctionering door de Officier van Justitie en de rechter. Dit kan concreet inhouden dat een taakstraf prioriteit krijgt boven een korte gevangenisstraf. Bezien vanuit een maximalistisch herstelrechtelijke benadering is voor vrijheidsbeneming enkel ruimte wanneer een dader een zodanig gevaar

vormt voor het slachtoffer en de gemeenschap dat vrijheidsbeperkende sancties, zoals een contact- of gebiedsverbod dan wel elektronische thuisdetentie, tekortschieten. In een maximalistisch herstelrechtelijke benadering krijgen de sanctiedoelen herstel (lees: omgekeerde vergelding) en resocialisatie voorrang op vergelding en afschrikking. Met andere woorden: wanneer met een sanctionering gericht op herstel en resocialisatie in een concreet geval voldoende recht wordt gedaan, dan komt men aan vergelding en afschrikking niet toe. Voor mij geldt overigens dat er enkel ruimte is voor straf ter afschrikking – maar enkel als laatste redmiddel.

Uit een consequent doordacht herstelrecht volgt ook dat herstelrecht meer inhoudt dan herstel van de dader jegens het slachtoffer (mediation) en/of de gemeenschap (herstelconferentie). De focus dient minstens evenzeer te liggen op herstel van de dader zelf (zelfherstel) en herstel van de dader jegens zijn achterban bestaande uit familie en vrienden. Vaak zullen eerst zelfherstel en herstel van het sociale netwerk van de dader nodig zijn alvorens hij echt werk kan maken van de andere twee lagen van herstel: herstel richting het slachtoffer en de gemeenschap. Via zelfherstel overlapt herstel derhalve met resocialisatie en rehabilitatie.

Bij herstel gaat het bovendien om duurzaamheid alsook om het zoveel mogelijk wegnemen van de oorzaken op micro-, meso- en macroniveau die tot misdaad en schade hebben geleid. Zo bezien is een volwaardig herstelrecht niet alleen reactief van aard (zoals een vergeldingsgericht strafrecht), maar ook gericht op het voorkomen van nieuwe misdaad en schade (zoals in een preventiegericht strafrecht het geval is).

De Gulden Regel en het bijbehorende mens- en wereldbeeld

Evenals in mijn dissertatie ruim tien jaar geleden kies ik in mijn oratie voor een moreel-spirituele toetssteen. Aan de hand van de tijdloze en universele Gulden Regel (‘Behandel een ander zoals je zelf behandeld wilt worden’) en het daarbij horende mens- en wereldbeeld dat gebaseerd is op het inzicht van verbondenheid (‘het Net van Indra’), laat ik zien dat de vergelding van kwaad met kwaad, die in het strafrecht centraal staat, zoveel mogelijk dient te worden vervangen door de vergelding van kwaad met goed, waarbij ik een grote rol weggelegd zie voor het herstelrecht. De Gulden Regel en het herstelrecht zijn in mijn visie congruent. Natuurlijk onderken ik het – soms grote – verschil tussen ideaal en realiteit. Mijn ideaal bestaat uit een misdaadrecht dat op humane wijze werk maakt van herstel en preventie van schade. De realiteit is echter een strafrecht dat vertrekt vanuit vergelding oftewel proportionele wraaknemning. Echter, hoe hardnekkig de realiteit ook mag zijn, mijn kompas blijft gericht op het ideaal en ieder opschuiven in de richting daarvan zie ik als vooruitgang. Belangrijk daarbij is wel dat dit opschuiven vanuit de mens zelf geschiedt – bottom up dus. Een hoopvol teken daarbij is dat restorative justice ook buiten het (straf)recht tot ontwikkeling aan het komen is, in de civil society, bijvoorbeeld in de vorm van buurtbemiddeling, vreedzame wijken en restorative cities. Bovendien ontstaan momenteel belangwekkende projecten op het snijvlak van recht en civil society onder de noemer van ‘maatschappelijk effectieve rechtspraak’, zoals de wijkrechtbank, de jongerenrechtbank, het huis van het recht, justitie in de bus of buurt, de vrederechter et cetera. Daarin zijn óók herstelrechtelijke principes werkzaam. Uiteindelijk draait het allemaal om het mogelijk maken van de ontmoeting van mens tot mens.

Jacques Claessen (Maastricht, 1980) is als bijzonder hoogleraar herstelrecht en universitair hoofddocent strafrecht verbonden aan de capaciteitsgroep Strafrecht & Criminologie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht. Daarnaast is hij rechter-plaatsvervanger bij de rechtbank Limburg en co-hoofdredacteur van het Nederlands-Vlaamse Tijdschrift voor Herstelrecht.

Jochem Jansen (Universiteit Leiden)

Onlangs ontving Jochem Jansen de ZonMw OffRoad subsidie voor zijn onderzoek naar verlov behandeling in Virtual Reality (VR) voor forensisch cliënten. In de nieuwsbrief legt hij uit waar zijn onderzoek over gaat.

Resocialisatie en verlov

Verlov is een cruciaal aspect van het resocialiseren van forensische patiënten die verblijven in een forensisch psychiatrische kliniek. Een cliënt wordt onder begeleiding stapsgewijs voorbereid om terug te keren in de maatschappij, waarbij de vrijheden bij elk verlov worden vergroot en de beveiligingsmaatregelen langzaam worden afgebouwd. Dat verlov gaat in het overgrote deel van alle gevallen goed, maar wanneer er iets verkeerd loopt zijn de gevolgen soms aanzienlijk. Zo zullen velen zich de zaak van Anna Faber herinneren, maar ook recent was er een incident waarbij een TBS gestelde zich onttrok van zijn begeleider en nu verdacht wordt van een steekpartij.

Behoeftte maatwerk voorbereiding

Aangezien het verlov zo'n cruciale stap is, signaleren de behandelaren in de kliniek dat dit voor zowel behandelaren als voor de cliënten een stressvolle aangelegenheid is. Hoewel cijfers hierover ontbreken, hebben we de indruk dat cliënten in aanloop naar hun verlov vaker gestrest zijn, vaker verbaal of fysieke onrust veroorzaken, en vaker of meer middelen gebruiken. Dit heeft vervolgens weer nadelige invloed op de (toekomstige) verlovbeslissing en de verblijfsduur in de kliniek. Behandelaren geven daarom aan graag meer maatwerk te willen bieden in de voorbereiding op het verlov.

Onderzoek haalbaarheid VR module

Om daarin tegemoet te komen hebben we samen met het CrimeLab van Inforsa een virtual reality module ontwikkelt waarbij we met cliënten kunnen oefenen om met verlov te gaan, genaamd VRlof. De module bestaat uit 6 sessies, waarbij we in VR de routes die de cliënten in het echte verlov afleggen in een soort 3D Google streetview kunnen oefenen. Daarnaast oefenen we in een supermarkt enkele opdrachten, variërend van boodschappen doen tot omgaan met lastige mede-medebestuurders. In dit onderzoek verkennen we de haalbaarheid van de module bij deze cliënten groep, alvorens ook uitspraken te doen over de effectiviteit van deze module. Wanneer VRlof haalbaar en effectief blijkt, kan de module zorgen voor een goede voorbereiding op het verlov, daarmee de kans op een positieve verlov beslissing vergroten en de verblijfsduur verkorten.

Het [programma OffRoad](#) van ZonMw loopt tot 2030 en heeft als doel om jonge (bio)medische gezondheidsonderzoekers te ondersteunen bij het doen van vernieuwend en onconventioneel onderzoek. Jochem Jansen is naast universitair docent ook werkzaam als psycholoog en senior onderzoeker bij Inforsa. Hij deed eerder onderzoek naar hersenstimulatie bij alcohol afhankelijkheid, het gevangeniswezen en de forensische zorg. Meer informatie over zijn onderzoek [vind je hier](#).

Beatriz E. Mayans Hermida (VU Amsterdam)

Beatriz E. Mayans Hermida received a NVC subsidy. She explains her research and how the subsidy contributed to carrying it out .

I received the NVC subsidy to cover a part of my PhD project which focuses on punishment and alternative criminal sanctions for international crimes in transitional justice contexts. Specifically, I conduct a case study on the 2016 Final Peace Agreement signed between the Colombian Government and the former guerrilla group the FARC-EP. This Peace Agreement adopts a restorative approach which has sparked much debate. It envisages the imposition of custodial and non-custodial sanctions for those responsible for the gravest crimes committed within the conflict, including war crimes, crimes against humanity and genocide. The non-custodial sanctions are offered as a less punitive form of punishment for these crimes, aiming to promote offenders' disarmament, demobilization, and involvement in repairing the harm done and restoring the social tissue affected by the conflict. However, given their leniency, the sanctions have caused much controversy. Nevertheless, the international community has considered this agreement as 'an inspiration for all those striving to end deadly conflict around the world through negotiations'.¹

The NVC subsidy covered part of the data collection and analysis for an explorative qualitative study. This study aimed to probe and understand the perceptions of different stakeholders in and outside Colombia of such innovative sanctioning regime. To this end, I conducted 43 semi-structured interviews with different stakeholders, including victims, non-governmental organizations, ex-FARC and army members, experts, national governmental organizations and international organizations, including the International Criminal Court and the United Nations. I am currently writing up the findings.

The subsidy contributed to carrying out the study and thereby achieving its objectives. This study constitutes one of the first empirically based contributions exploring the innovative penal developments in Colombia. By shedding light on how different stakeholders view and characterize these sanctions, the study provides insights into the current discussion on how and for whom these sanctions could and should be imposed, and whether they can achieve their ambitious goals. In addition, this research also advances the broader discussions of alternative sanctions for international crimes and criminal accountability in transitional and post-conflict societies.

¹United Nations press release, 'Secretary-General Congratulates Colombia on Second Anniversary of Peace Agreement Launch, Says Hard Work Ahead to Consolidate Early Gains' (23 November 2018). In addition, in 2021, the Members of the UN Security Council reiterated their full and unanimous support for the peace process in Colombia. Security Council Press Statement on Colombia, SC/14425 (28 January 2021).

Daan van Uhm (Universiteit Utrecht)

Op 22 november werd bekend gemaakt dat dr. Daan van Uhm een European Research Council Starting Grant van 1,5 miljoen euro heeft ontvangen voor zijn onderzoek naar het witwassen van natuurlijke rijkdommen. In de nieuwsbrief legt hij uit waar zijn onderzoek over gaat en waarom het van belang is.

Criminele groepen zijn op grote schaal bezig met het witwassen van natuurlijke rijkdommen. Deze criminele groepen werken vaak samen met bedrijven en corrupte overheidsambtenaren, als gezamenlijke misdaadondernemingen, om green laundering te vergemakkelijken. Consumenten kopen vervolgens producten van hout, goud of beschermde diersoorten 'legaal' op de internationale markt en worden onbewust onderdeel van een handel met verwoestende milieueffecten. Mijn ERC-onderzoek heeft als doel te begrijpen hoe en waarom deze criminele samenwerkingsverbanden natuurlijke rijkdommen witwassen, en wat de gevolgen voor het milieu zijn vanuit een groen criminologisch perspectief.

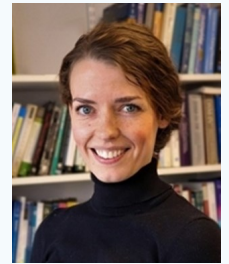
Om de verschillende interacties tussen misdaadgroepen, bedrijven en staatsactoren te analyseren, heb ik een theoretisch model ontwikkeld: het green laundering model. Hierin staan economische interacties, zoals bijvoorbeeld financiële transacties en faciliterende diensten, gewelddadige en parasitaire relaties, zoals afpersing of infiltratie, en politieke interacties om regelgeving en beleid te beïnvloeden, centraal. Deze onder- en bovenwereldinteracties zijn continu onderhevig aan de sociaaleconomische, politieke en ecologische omstandigheden waarin green laundering plaatsvindt.

Aan de hand van het theoretische model zullen meer dan 100 zaken geanalyseerd worden om de interacties, patronen en typen te ontdekken. Vervolgens zullen drie promovendi op basis van veldwerk heel nauw in kaart gaan brengen hoe green laundering in drie 'hot spots' in de praktijk gestalte krijgt. Eén case study vindt plaats op Borneo, waar illegale ontbossing al decennia een groot probleem vormt. Daar wordt bijvoorbeeld illegaal gekapt hout ondergebracht in bestaande concessies, om vervolgens legaal te worden doorverkocht. De tweede case study draait om de handel in neushoorn-hoorns vanuit Zuidelijk Afrika. Hoewel de handel in hoorn doorgaans verboden is, zijn er uitzonderingen voor antieke hoorns. Dit heeft geleid tot een maas in de wet voor het witwassen van illegale hoorns. De derde case study richt zich op het Surinaamse deel van de Amazone, waar veel goud wordt gewonnen, maar ook wordt witgewassen, bijvoorbeeld illegaal goud uit buurlanden. Ten slotte zal in de laatste fase van het onderzoek een crime script analyse worden uitgevoerd om systematisch het gehele green laundering proces in kaart te brengen.

Deze inzichten in de interacties achter het witwassen van natuurlijke rijkdommen zijn belangrijk om de hiaten in huidige (antropocentrische) regelgeving, beleid en handhaving aan te pakken en ecocentrische perspectieven te introduceren.

De ERC Starting Grant is een Europese subsidie bestemd voor veelbelovende wetenschappelijk talenteerde gepromoveerde onderzoekers. Voor meer informatie over ERC-beurzen [klik hier](#). Daan van Uhm onderzocht eerder hoe de georganiseerde misdaad diversifieert naar de illegale handel in natuurlijke rijkdommen; hiervoor ontving hij een NWO Veni-beurs. Meer informatie over afgerond onderzoek van Daan van Uhm vind je [hier](#).

Ieke de Vries (Universiteit Leiden)

Onlangs heeft dr. Ieke de Vries een subsidie ontvangen van het Leids Universitair Fonds (LUF) voor haar onderzoek naar de rol van de sociale leefomgeving bij seksuele uitbuiting van minderjarigen. In de nieuwsbrief legt zij uit waar haar onderzoek over gaat en waarom het van belang is.

Identificeren slachtoffers lastig

De seksuele uitbuiting van minderjarigen is al decennialang een prioriteit op nationale en internationale beleidsagenda's en toch blijft de identificatie van slachtoffers lastig. Een blijvend probleem is dat de screeninginstrumenten die de hulpverlening en politie als leidraad gebruiken voor de identificatie van seksuele uitbuiting berusten op een te beperkt beeld van de risicofactoren voor seksuele uitbuiting. Hiermee wordt voorbij gegaan aan een aanzienlijke groep slachtoffers die niet voldoet aan het beeld van slachtoffers dat met de huidige instrumenten wordt geschetst, bijvoorbeeld omdat zij geen eerder misbruik hebben ervaren. Daarnaast worden voornamelijk individuele risicofactoren, zoals eerder misbruik of risicogedrag, benadrukt.

Beperkt inzicht in rol sociale leefomgeving

Zowel in onderzoek als in de praktijk wordt nauwelijks gekeken naar de rol van de sociale leefomgeving in het faciliteren dan wel voorkomen van seksuele uitbuiting. Dat is opmerkelijk, want breder onderzoek toont aan dat de sociale leefomgeving wel degelijk de blootstelling aan en daarmee de kans op andere vormen van criminaliteit en slachtofferschap kan verhogen. Voorts suggereert recent onderzoek dat seksueel uitgebuite jongeren binnen hun eigen leefomgeving kunnen worden geronseld (soms zelfs door familie).

Analyse online chats

Dit nieuwe onderzoek beoogt inzicht te verschaffen in hoe de leefomgeving van minderjarige slachtoffers van seksuele uitbuiting verband houdt met hun seksuele uitbuiting. In samenwerking met het Centrum tegen Kinderhandel en Mensenhandel (CKM) en twee junior onderzoekers, zal inhoudelijk worden gekeken naar de online chats tussen vermoedelijke slachtoffers van seksuele uitbuiting en hulpverleners van Fier (www.chatmetfier.nl), een landelijk expertisecentrum voor mensenhandel en opvangcentrum voor onder meer slachtoffers van seksuele uitbuiting. De chat bestaat sinds 2009 en biedt een alternatieve optie voor hulpverlening die aansluit aan bij de digitale leefwereld van jongeren. De gesprekken van 250 minderjarigen zullen worden bekeken.

Vervolgonderzoek en verbeteren aanpak

Met de uitkomsten van het onderzoek zal een conceptueel raamwerk worden opgesteld dat verbanden legt tussen de sociale leefomgeving van minderjarigen en seksuele uitbuiting. Dit raamwerk biedt een theoretische basis voor verder kwantitatief en kwalitatief onderzoek naar de rol van de sociale leefomgeving in seksuele uitbuiting. Daarnaast kunnen de resultaten van dit onderzoek de identificatie, preventie, en hulpverlening sturen door gericht familie, vrienden, en buurtgenoten bij de aanpak te betrekken.

Het onderzoek wordt mogelijk gemaakt door subsidie van de [Gratama Stichting](#) en het [Leids Universitair Fonds](#). Ieke de Vries deed eerder onderzoek naar seksuele uitbuiting van minderjarigen en mensenhandel. Meer informatie daarover [lees je hier](#).

Irma Cleven (Erasmus Universiteit Rotterdam)

Empirical Legal Studies is een relatief jong en opkomend vakgebied in Nederland. Recentelijk zijn er verschillende nieuwe initiatieven gestart om het vakgebied te versterken, zoals de recente oprichting van de werkgroep Empirical Legal Studies van de European Society of Criminology. Prof. mr. dr. Marijke Malsch is hoogleraar Empirical Legal Studies en heeft daarnaast ook ervaring als rechter-plaatsvervanger. In dit interview legt zij onder andere uit waarom samenwerking tussen verschillende disciplines binnen Empirical Legal Studies van belang is en hoe deze kan worden verbeterd.

Is Empirical Legal Studies oude wijn in nieuwe zakken?

Empirical Legal Studies (ELS) is in de eerste decennia van de twintigste eeuw in de Verenigde Staten ontstaan. Daar werd bijvoorbeeld gezegd 'het recht is wat de rechter die ochtend voor zijn ontbijt heeft gehad'. Wat mij betreft gaat het in ELS om de vraag: hoe werkt het recht in de praktijk? In haar boek over ELS onderscheidt Catrien Bijleveld hierbij drie invalshoeken: de werking van het recht, de effecten van het recht, en de assumpties waar het recht op berust. In mijn oratie voeg ik hier een vierde invalshoek aan toe; de toepassing van empirische kennis in de rechtspraak.

Collega's en ik doen al jaren onderzoek op het grensvlak van recht en sociale wetenschappen met een blik op de praktijk. Alleen nu heeft het een naam. Mijn eigen ervaring is dat mensen elkaar vooral vinden wanneer ze ook openstaan voor wat andere disciplines kunnen toevoegen aan een bepaald onderzoek. Dan worden grenzen van disciplines gemakkelijk overschreden zonder dat dat heel bewust wordt gedaan. Dat is wat er gebeurt bij het NSCR.

Waarom zijn Empirical Legal Studies van belang?

Empirische kennis kan de rechtspraak verbeteren. Een typische ELS-vraag die ik kan onderzoeken is bijvoorbeeld: gebruiken rechters rechtspsychologische kennis over het risico van bepaalde verhoortechnieken op valse bekentenissen in hun besluitvorming? Ander voorbeeld: zijn de wetten die het spreekrecht van slachtoffers verder verruimden wel gebaseerd op de beschikbare empirische kennis? Hebben slachtoffers daar wel behoefte aan volgens empirisch onderzoek? Strijdt dat steeds ruimere spreekrecht niet met de onschuldpresumptie van de verdachte? Ondanks deze potentie om de rechtspraak te verbeteren blijkt dat er in de praktijk nog te weinig wordt gedaan met sociaalwetenschappelijke kennis. Al is er wel verbetering de laatste jaren. Dat beschrijf ik ook in mijn oratie. Daarom is onderzoek hiernaar belangrijk. En vervolgens dat juristen op een begrijpelijke manier deze kennis aangereikt krijgen en gaan toepassen in hun werk. Dat zie ik ook als een doelstelling van ELS.

Waarom is samenwerking tussen verschillende disciplines van belang in Empirical Legal Studies?

Ik heb samengewerkt met onderzoekers uit de psychologie, sociologie, criminologie, wiskunde, politicologie en juristen, voor zover ze openstonden voor empirische wetenschappen. Het hielp dat ik bij de NSCR werkte. Zo kon ik de samenwerking opzoeken met collega's van de Universiteit Leiden en nu de VU. Ik ben niet zo bezig met specifieke disciplines maar denk pragmatisch: ik kijk naar mijn onderzoeksvraag en bedenk wie ik kan betrekken die de toegang tot een netwerk kan vergroten of aanvullende kennis of vaardigheden bezit. Zo werkte ik in een project over privacy van slachtoffers samen met een jurist en een criminoloog. De jurist had goede contacten bij de organisatie van slachtofferadvocaten, LANGSZ, en kennis over het civielrecht. Ik nam het strafrechtelijke deel voor mijn rekening en heb goede contacten bij de gerechten en de Raad voor de Rechtspraak. En de criminoloog was kundig in het afnemen van interviews en empirische dataverwerking. Zo vergroot samenwerking de kwaliteit van het onderzoek.

Hoe kan de samenwerking worden verbeterd?

De samenwerking van de rechtendisdiscipline met andere disciplines is in de afgelopen jaren al verbeterd. Zo werken er steeds meer sociaalwetenschappers bij rechtenfaculteiten. En ook ELS is een belangrijk onderdeel van die verbetering. Daarnaast denk ik dat het belangrijk is dat sociaalwetenschappers meer leren over het rechtssysteem, de onderliggende principes en de praktijk. En dus ook zittingen bijwonen. En andersom dat juristen meer kennis moeten gaan nemen van sociaalwetenschappelijk onderzoek. Zo heb ik 13 jaar geleden bij de VU samen met Bert prof. Niemeijer het vak Recht & Praktijk ontwikkeld. Daarin doen 3e jaar Bachelorstudenten rechten een klein empirisch-juridisch onderzoek. Bij de Open Universiteit heb ik twee soortgelijke vakken. Het doel van al deze vakken is om rechtenstudenten bekend te maken met empirisch onderzoek en ze daar ook het belang van te leren. Want rechters en juristen houden het nog te vaak binnen de eigen kring, en dan kunnen er fouten ontstaan. Het moet echt van twee kanten komen.

Meer lezen over dit onderwerp? Lees dan ook Marijke's oratie van 11 oktober 2019 'Het recht is te belangrijk om aan juristen over te laten', via

https://www.ou.nl/documents/40554/724769/Oratie_Marijke_Malsch_20191011.pdf/7aa91167-d53a-0d85-016d-4e6c12d8de61

Irma Cleven (Erasmus Universiteit Rotterdam)

Christianne de Poot en Remco Spithoven doen beiden praktijkgericht onderzoek, naar de werking en het verbeteren van respectievelijk de opsporingspraktijk en de waardering van bewijs, en weerbaarheid van doelgroepen tegen cybercriminaliteit. Reden om hen uit te nodigen om gedachten uit te wisselen over het thema valorisatie en de nieuwe NVC valorisatieprijs.

Wat verstaan jullie onder valorisatie van onderzoek?

Remco: Ik heb het opgezocht, nadat iedereen het er ineens over had. Het gaat over toepassing van onderzoeksbevindingen in de praktijk. Waarom maken ze zich hier druk over dacht ik. Valorisatie zit ingebakken als modus operandi in mijn werk. Alles wat wij binnen het lectoraat onderzoeken is ingegeven vanuit een vraag van de praktijk. Daarnaast doen we aan co-creatie: we werken in nagenoeg elke onderzoeksfase samen met de praktijk. Zo krijg je een continue feedbackloop. Dan denk ik, wat moet ik dan nog meer aan valorisatie doen?

Christianne: Ik herken me in wat Remco zegt.

Waarom is het agenderen van valorisatie van belang?

Remco: Ik denk dat de dialoog tussen de fundamentele en praktijkgerichte onderzoeker en de professional ons verder kan brengen. Valorisatie kan een prikkel zijn voor degenen die zuiver academisch, theoretisch onderzoek doen om die dialoog te starten. Zo werd ik laatst gebeld door een hoogleraar die aan mij vroeg hoe ik onderzoek samen met de praktijk deed. Een ander voorbeeld van de gevolgen van een gebrek aan dialoog is de gepolariseerde discussie over evidence-based policing. Dit komt mede door verschillen in visies over het nut van wetenschappelijk onderzoek en praktijkgericht werken. Ik denk dat de waarheid in het midden ligt: de complexe sociale werkelijkheid kunnen we nooit helemaal ontleden. Maar het is ook niet zo dat elk goedbedoeld initiatief werkt. Die dialoog is dus belangrijk.

Christianne: Precies. En die dialoog is ook belangrijk om goed praktijkgericht onderzoek te doen. Soms zie ik wetenschappers met onrealistische ideeën over hoe de praktijk werkt. Ik kijk naar hoe fundamentele processen in de praktijk werken, en krijg daarmee ook inzicht in mechanismen die deze processen beïnvloeden of overschaduwen. Hiermee moet je rekening houden in je onderzoek.

Verder vind ik valorisatie voor zuiver fundamenteel onderzoek minder van belang. Ik denk dat alles wat helpt om de wereld beter te snappen uiteindelijk zal helpen om problemen op te lossen. Alleen weet je van tevoren niet altijd hoe.

Uiteindelijk is valorisatie van belang omdat de maatschappij met veel problemen worstelt waarop de wetenschap antwoord kan geven. Ik zie dat als onze taak. We worden immers door publiek geld gefinancierd.

Hoe kan de verbinding tussen de wetenschap en praktijk worden verbeterd zodat er meer doorwerking plaatsvindt?

Christianne: Wat Remco en ik net al zeiden, voor een deel doen we dat al door onze werkwijze. De kans dat opgedane kennis wordt benut om de praktijk te verbeteren is natuurlijk groter als de praktijk onderdeel is van je onderzoek en zich erbij betrokken voelt. Dit zie ik ook gebeuren met mijn onderzoek met de Politie, het Nederlands Forensisch Instituut en de Rechterlijke Macht. Daarnaast denk ik dat valorisatie de benutting van kennis op allerlei manieren is, ook via het onderwijs. Je leidt mensen op die in de maatschappij een rol gaan spelen. Dan is er al sprake van valorisatie wanneer je hen leert op een bepaalde manier naar de praktijk te kijken. Namelijk dat de 'status quo' veranderbaar is, dat je die kunt onderzoeken en verbeteren.

Remco: Mij lijkt het ook tof als we een verbinding weten te leggen tussen het universitaire fundamentele spul, het toegepast wetenschappelijk onderzoek van HBO en de haarvaten van het praktijkgerichte MBO. Dit idee is niet nieuw, maar wel ingewikkeld. Ik zou graag zien dat we maatschappelijke thema's samen agenderen, en gebruik maken van hoe we elkaar kunnen aanvullen. Zo verwondert het me als ik noodhulpdiensten meedraai met de politie. Dat deze vakmensen in een split-second zo haarfijn de situatie aanvoelen. Dan kom ik er niet met mijn theorieën. En een interessante ontwikkeling is bijvoorbeeld de invoering van practoraten, dat is een lectoraat op MBO-niveau.

Naast de samenwerking met de praktijk in onderzoek vind ik het belangrijk dat je de taal van de praktijk leert spreken. Ik zie gepromoveerde onderzoekers die net bij ons komen werken daarmee worstelen. Die weten van methoden en technieken, hebben een zekere staat van dienst en de theorie op orde. En vervolgens zit je tegenover een politiemans of iemand van de gemeente die die wereld helemaal niks zegt. Die wil gewoon weten hoe het probleem morgen anders kan worden aangepakt. Het zoeken is naar een gezamenlijke taal en missie.

Christianne: Taal is niet alleen van belang in interpersoonlijke communicatie, maar ook in schriftelijke communicatie en communicatie naar het brede publiek. Ik denk dat het ook goed is om soms meerdere artikelen over hetzelfde onderzoek te publiceren, maar dan met aangepaste taal en focus voor verschillend publiek. Nu wordt daarop neergekeken en wordt het gezien als 'dubbel scoren'.

Remco: En ik denk dat we vanuit de wetenschap en praktijkgericht onderzoek meer kunnen deelnemen aan het publieke debat. We hebben daar echt iets concreets in te brengen.

Dus meer interdisciplinaire teams, onderwijs in de onderzoekende houding, verbinding tussen universitair, HBO, en MBO niveau, publicaties voor verschillende doelgroepen en deelname aan het publieke debat. En wat vinden jullie van de valorisatieprijs?

Beiden: Leuk!

Remco: Ik denk dat zo'n prijs symbool staat voor een betere waardering van praktijkgericht onderzoek en bijdraagt aan de verbinding tussen universiteiten en hogescholen. Op conferenties merk ik bijvoorbeeld meer interesse in ons praktijkgerichte onderzoek. En verraste reacties, dat wetenschappers merken dat praktijkgericht onderzoek ook theoretisch relevant en methodologisch gedegen kan zijn.

Christianne: Het is ook passend. Criminologisch onderzoek richt zich op criminaliteit en de aanpak ervan. Kennisontwikkeling op dit gebied is per definitie nuttig. Goed dus dat er een prijs komt die het belang van actief werken aan de kennisbenutting onderstreept.

Mooi. Tot en met 1 maart 2023 kunnen genomineerden worden voorgedragen. Lees hierover meer op <https://criminologie.nl/prijzen/valorisatieprijs/>.

Terugblik: Vierde editie Victimology Summerschool groot succes

Hetty Burgman (Slachtofferhulp Nederland)

Tijdens de Victimology Summerschool gaan deelnemers aan de slag met een actueel victimologisch thema. Dit jaar werd het thema "Veiligheid voor slachtoffers: maatwerk in een veranderend veiligheidsklimaat" twee dagen lang belicht vanuit de verbinding tussen wetenschap, beleid en praktijk tijdens de vierde Victimology Summerschool. Zo'n 60 deelnemers vanuit Slachtofferhulp Nederland, slachtofferzorg organisaties, de strafrechtketen, de wetenschap en studenten uit verschillende studierichtingen rondden het programma op 2 september 2022 af met een welverdiend certificaat en gingen naar huis met nieuwe kennis, inzichten en netwerkcontacten. We staan stil bij het ontstaan van de Summerschool en blikken terug op 2 succesvolle en inspirerende dagen.

De Victimology Summerschool is ontstaan uit een samenwerking tussen Slachtofferhulp Nederland, het kennisnetwerk Victimologie in Nederland (ViNe) en het Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR) met als doel het verbinden van wetenschap, beleid en praktijk. Na 3 succesvolle edities in 2017, 2018 en 2019 kwam door corona het bijeenbrengen van professionals, wetenschappers en studenten stil te liggen. Dit jaar vond de Summerschool weer plaats in Amersfoort.

Beide dagen begonnen met een plenaire lezing van inspirerende sprekers professor Jan van Dijk over slachtofferhulp in onzekere tijden en advocaat Ruth Jager over de dagelijkse praktijk van een slachtofferadvocaat. Hierna zijn de deelnemers middels 3 workshops aan de slag gegaan met verschillende aspecten van veiligheid voor slachtoffers, zoals de naleving van slachtofferrechten door onderzoeker Freya Augusteijn, slachtofferschap in een gedigitaliseerde samenleving door onderzoeker Rutger Leukfeldt, herstelgericht werken bij de reclassering en ketensamenwerking bij de aanpak van huiselijk geweld door Arne Mellaard. In de paneldiscussies, onder leiding van o.a. professor Maarten Kunst werden aan het einde van beide dagen de belangrijkste conclusies opgehaald en werden handvatten voor de toekomst geformuleerd. Ook online namen veel medewerkers van Slachtofferhulp Nederland deel door middel van de livestreams en chat.

Gedurende de Victimology Summerschool onderzochten deelnemers vragen als: hoe ziet veiligheid eruit in de verschillende fases van de weg naar recht en herstel? Wie kan die veiligheid bieden? En wat is ervoor nodig om die veiligheid duurzaam te bieden aan slachtoffers? Tijdens de pauzes stonden deelnemers stil bij hun belangrijkste eyeopener(s) van de Summerschool, die zij toevoegden aan de 'rode draad': een rood lint met kaartjes waarop deelnemers hun inzichten deelden.

Een belangrijke en veelvoorkomende conclusie was dat veiligheid een breed begrip is, dat per slachtoffer en gebeurtenis verschillend is en verandert over de tijd. Het is dus van groot belang dat we kennis en ervaringen blijven uitwisselen en dat we in verbinding met elkaar de veiligheid van slachtoffers op verschillende niveaus waarborgen.

Ook zo benieuwd naar deze twee inspirerende dagen? [Kijk hier](#) het filmverslag terug.

De voorbereidingen voor de volgende editie in 2023 zijn in volle gang. Houdt 31 augustus en 1 september alvast vrij in uw agenda. Wij kijken uit naar de lustrum editie!

Terugblik: Webinar 'New Developments in Narrative Criminology' ter voorbereiding op het Narratieve Criminologie Congres '23

Pauline Aarten (Universiteit Leiden)

Op 11 november 2022 hebben Universiteit Leiden, KU Leuven, University of Tennessee, het NSCR en COST Action een webinar georganiseerd waarbij de nieuwe ontwikkelingen in narratieve criminologie centraal stonden. Zwaargewichten in dit veld, prof. Lois Presser en prof. Antony Pemberton, waren de sprekers van deze

webinar. Zij richtten zich op de belangrijke rol die de victimologie speelt in narratieve criminologie. Prof. Pemberton startte de webinar door een introductie te geven van de betekenis en focus van narratieve victimologie. Daarna besprak hij de overeenkomsten tussen narratieve victimologie en narratieve criminologie door zich te richten op de impact van slachtofferschap op iemands narratief, het belang van het vertellen van een narratief en het belang van gerechtigheid voor slachtoffers en daders. Prof. Presser vulde dit aan door aandacht te besteden aan hoe narratieven ook leed kunnen veroorzaken. Ze betoogde dat narratieven worden gebruikt om (schadelijke) handelingen te promoten, te ondersteunen of uit te leggen. De emoties die gepaard gaan met het vertellen (bijv. een dader) dan wel ontvangen (bijv. het slachtoffer) van een dergelijk narratief hebben invloed op het welzijn van een individu. Het gehele webinar is hier terug te vinden.

Narratieve Criminologie congres juni '23

Dit webinar is als teaser georganiseerd ter voorbereiding op het Narratieve Criminologie congres dat volgend jaar juni ergens in de Lage Landen zal plaatsvinden. Tijdens dit congres staan de overlap en verschillen tussen narratieve criminologie en victimologie centraal. Door middel van presentaties en workshops zal interactief met het onderwerp aan de slag worden gegaan. Meer informatie zal t.z.t. worden gepubliceerd en gedeeld in de verschillende netwerken.

Wilt u op de hoogte gehouden worden van dit congres? Stuur dan een e-mail naar Pauline Aarten (p.g.m.aarten@fgga.leidenuniv.nl).

Pre-announcement study session May 2023: Green criminology and food crimes from a Global perspective.

Daan van Uhm (Utrecht University) and Jessica Hill (Vrije Universiteit Amsterdam)

The division 'Green Criminology' (Groene criminologie) organizes a study session in May 2023 with the goal of sharing knowledge in the field of green criminology and to connect researchers working in this area in different parts of the world.

Food crimes and harm

Food has a long association with delinquency, and the industrialization of food production in the nineteenth century was accompanied by many forms of adulteration and fraud, think of instances of food poisoning causing mass deaths, widespread fraud through food substitution and misleading marketing practices. Within the still relatively young, but fast-growing field of green criminology, 'food crime' is emerging as a relevant topic of study. Green criminology provides a lens on this matter through which legally or illegally produced food-related harms can be explored.

Interplay global dynamics and local food production

The speakers of this study session will zoom in on the topic of food production, taking examples from Dutch agriculture and food production, but reflected on from a Global perspective. As many harms find their origin in global patterns of production, consumption and consumerism, the aim of this study session is to discuss the global dynamics that influence food production on a local level. With increasing attention for the sustainability of our system of food production, the topic provides for a highly relevant discussion on the history, future, and current status of our food system.

Practical information

What: For this study session, experts from within and outside academia will engage in discussion with each other and with participants.

When? Thursday 25th or Friday 26th May 2023 during the Green Crimes and Ecojustice Conference (date and time to be confirmed)

Where? Utrecht University, Utrecht, the Netherlands.

For more information contact the division chair, Daan van Uhm (Utrecht University) via d.p.vanuhm@uu.nl.

Aankondigingen vanuit de vereniging

Aankondiging NVC-congres '23

Het jaarlijkse congres van de Nederlandse Vereniging voor Criminologie vindt plaats op **donderdag 15 en vrijdag 16 juni 2023**. Ook dit jaar zal het weer plaatsvinden op locatie in het Kamerlingh Onnes Gebouw in Leiden. Dit jaar richten we onze aandacht op het volgende thema:

Criminologie zonder grenzen: op zoek naar andere perspectieven

Meer informatie volgt in het nieuwe jaar!

Oproep aandragen nominaties voor valorisatieprijs tot 1 maart 2023

Om de samenleving zo goed mogelijk te laten profiteren van de baten van criminologisch onderzoek, reikt de NVC de NVC Valorisatieprijs uit.

De nominatie bestaat uit een toelichting van maximaal 1000 woorden waarin wordt uitgelegd waarom een onderzoek voor de prijs in aanmerking komt, plus ten minste één referentiebrief.

Voor meer informatie, zie

<https://criminologie.nl/prijzen/valorisatieprijs/>

Aanvragen NVC-subsidies voor 1 maart 2023

Op pagina 4 legt Beatriz E. Mayans Hermida uit hoe de NVC-subsidie haar heeft geholpen bij de uitvoering van haar promotieonderzoek.

Om jonge criminologen te ondersteunen bij het opzetten en uitvoeren van onderzoek stelt de NVC een subsidie van maximaal €1500 per persoon beschikbaar. Ook interesse? Meer informatie over de aanvraagprocedure vind je op

<https://criminologie.nl/prijzen/nvc-subsidie/>

Colofon

Redactie & vormgeving:

Irma Cleven

info@criminologie.nl

www.criminologie.nl

Correspondentieadres:

De Criminoloog

Postbus 71304

1008 BH Amsterdam